

- И въсвещихъ истукани на боговете му се
строшихъ на земята.
- (10) Вѣраку мой, и дѣшнице на гумното ми,
Иви ихъ ви онова което чухъ отъ Господа
Саваотъ, Бога Израилева.
- (11) Пророчество за Едомъ:
Къмъ мене вика отъ Свиръ:
Страже, що ново за нощта?
Страже, що ново за нощта?
- (12) Стражътъ рече:
Утрото иде, още и нощта:
Ако ще питате, питайте:
Възрѣйте се, елате.
- (13) Пророчество за Аравия: —
Въ дѣбравата на Аравия ще прѣношу-
вате,
Дружина Одеански.
- (14) Донесете вода въ посрѣщанне на жад-
нийтъ,
Жители на Теманската земя:
Съ хлѣбъ посрѣщайте бѣгающиятъ.
- (15) Защото бѣгатъ отъ сабаитѣ,
Отъ обжакената сабли
И лакътъ запахатийтъ,
И отъ лютината на бранята.
- (16) Защото Господь ми рече гаяя:
Въ една година, десоредъ годишнитъ на
наеманикъ,
Ще исчезне всичката слава на Кидаръ;
- (17) И остатъкътъ на числото на стрѣлцитѣ
Отъ крѣпницѣ Кидарски сѣнове ще се
смаля;
Защото Господь Богъ Израилевъ говори.

ГЛАВА 22.

- Пророчество за долината на видѣни-
ето: —
Що ти станъ сега
Че вълизе ти всицикъ на покривитѣ на
къщата?
- (2) Ти, пълний съ викове,
Граде на матажъ, граде на веселба,
Убиенитѣ твои не бодожа съ ножъ убити,

ж Гл. 46; 1. Иер. 50; 2. 51; 44. Иер. 51; 33. * Евр., сине. 1 Лѣт. 1; 30. Иер. 49; 7, 8. 35; 2. Авд. 1. † Евр., Дума.

- Нито умрѣха въ бой.
- (3) Всичкиятъ твои князове побѣгнаха на-
едно:
Отъ стрѣлцитѣ сѣ върази:
Всички що се намѣриха въ тебе,
Отъ далечъ побѣгнаха, върази бѣха на-
едно.
- (4) За това рѣкохъ: Оттепѣйте се отъ мене:
Още плачъ горко:
Не се трудете да ми утѣшители
За опустошението на дѣщерята на людие-
тъ ми.
- (5) Защото се день на смятение и стапу-
вание
И недоумѣние въ долѣтъ на видѣнието,
Отъ Господа Бога Саваотъ,
День на съизиване на стѣнитѣ,
И вѣкътъ ще стигне до горитѣ.
- (6) И Еламъ въ тултѣ
Съ колесници на мазне и конници,
И Киръ откри щитѣтъ,
И избранихъ ти долове се напълниха съ
колесници;
И конницитѣ се опѣчиха при портата.
- (8) И дигна се покривалото на Юда;
И въ оный день си помеднахъ въ жорж-
жната на дѣбравитѣ домъ.
- (9) И заидѣхте че ушърбенната на Давидо-
вътъ градъ съ много;
И събрахте водитѣ на долиниятъ водоемъ.
- (10) И наброхте къщитѣ на Иерусалимъ,
И за да утвърдите стѣната развалихте
къщитѣ.
- (11) Направихте още между дѣйтѣ стѣни
рогъ
За водата на старитѣ водоемъ;
Но не погледнахте къмъ тѣхнийтъ Тво-
рець,
Нито посмтрѣхте къмъ тогоу що бѣ
ти създаль отдавна.
- (12) И въ оный день Господь Иеова Саваотъ
Призна си на плачъ, и на сътованне,
И на оплѣшивение, и на опасанне съ
врътище;

ж Гл. 32; 13. б Иер. 4; 19. в Гл. 37; 3. г Плачъ 1; 5. д Иер. 49; 35. е Гл. 15; 1. ж 3 Цар. 7; 2. з 4 Цар. 20; 20. 2 Лѣт. 32; 4, 5, 30. и Неем. 3; 16. † Виж. Гл. 37; 26. ‡ Иовилъ 1; 13. § Виж. Езд. 9; 3. || Гл. 15; 2. ¶ Мих. 1; 16.